

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/23/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324203218
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8324203218.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa a členov senátu JUDr. Anny Kovalovej, PhD. a JUDr. Branislava Brezu v sporovej veci žalobcu: G. Y., L.. XX.XX.XXXX, P. J. T. XXXX/XX, XXX XX Y., zastúpený: JUDr. Mgr. Radimom Komkom LL.M., advokátom, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41343859, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 21Csp/80/2024-245 zo dňa 16.5.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 21Csp/80/2024-352 z 28.10.2025, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku III. a súvisiacom výroku VI. o trovách konania.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) dňa 22.11.2024 domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX dňa 03.03.2014 (ďalej tiež len „Zmluva“). Dôvodil, že spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným má bezpochyby tzv. formulárový charakter a išlo o vopred pripravenú predtlač žalovanému, do ktorej žalovaný dopisoval len údaje žalobcu. Zmluvná voľnosť žalobcu bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavovali diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah.

2. Súd prvej inštancie rozhodol takto:

„Súd u r č u j e , že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „ Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 03.03.2014, a to v Článku I. Základné podmienky, v bode 7. Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy v znení: „Poplatok za I. upomienku: 10,00 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 40 EUR splatný ku dňu odoslania upomienky.“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „ Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 03.03.2014 v čl. II., bod 2. v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., pre poskytovanie

spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 03.03.2014 v čl. II., bod 4. v znení: „ Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „ Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 03.03.2014 v čl. II., bod 5. v znení: „Dlžník podpisom tejto zmluvy súhlasí s návrhom banky, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdnym riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „ Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 03.03.2014 v čl. II., bod 6. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa tejto úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd p r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením vyššieho súdneho úradníka po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Skutkový stav súd prvej inštancie ustálil na základe vykonaného dokazovania tak, že žalobca a žalovaný nesporne uzatvorili Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX dňa 03.03.2014, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1300 eur s fixnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 15,90 %, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť 36 splátkami po 46,37 eur, pričom celková čiastka, ktorú mal uhradiť, bola vo výške 1631,41 eur. RPMN bola uvedená vo výške 46,30 %. Prvá splátka úveru bola splatná dňa 17.03.2014. Podľa obsahu zmluvy a všeobecných obchodných podmienok, tieto obsahovali zmluvné podmienky v znení, tak ako ich presne žalobca uviedol v žalobe a ako ich následne uviedol aj súd prvej inštancie vo výroku rozsudku.

4. Zistený skutkový stav súd právne posúdil na základe aplikácie ustanovení § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, § 46 ods. 1, 2, § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, 2 a 5, § 551 ods. 1, 2, 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), podľa § 4 ods. 1, 2 písm. e), p) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 2 písm. p), § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

5. Súd konštatoval, že predmetné konanie nie je konaním o určovacej žalobe podľa § 137 ods. 1 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ale ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v § 53 a § 53a OZ a v § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, a preto v danej veci súd môže preskúmať namietanú neprijateľnosť zmluvných podmienok, dojednaných v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd preskúmal uvedené zmluvné dojednania, pričom dospel k záveru, že tieto sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nakoľko spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa, teda žalobcu (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019 sp. zn. 6Cdo/27/2018). Dôvodom ich vyhlásenia za neprijateľné zmluvné podmienky je fakt, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, boli zakomponované do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive, pričom ich žalobca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Žalobca ako spotrebiteľ mal na výber len to, že zmluvu a podmienky by akceptoval alebo nie. Ako slabšia strana nemal žiadnu vyjednávaciu pozíciu. V súvislosti s argumentáciou žalovaného o umelo vykonštruovanom spore, súd konštatujúc nedôvodnosť tejto námietky poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého vyplýva, že samotný zánik záväzku v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam. Nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. Žalobca ako spotrebiteľ preto aj v prípade, že nárok uplatnil po zániku záväzkového právneho vzťahu, je nositeľom hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda má v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“ Obdobne Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C-473/00 Cofidis potvrdil, že ani uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že napadnuté ustanovenia zmluvy sa netýkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, preto pristúpil k preskúmaniu jednotlivých zmluvných dojednaní.

7. Pokiaľ ide o prvú zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve, a to v článku I. Základné podmienky, v bode 7. Poplatky platné podľa cenníka VÚB, a.s. ku dňu uzavretia tejto zmluvy, súd konštatoval, že táto zmluvná podmienka bola už opakovane posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná a nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. Poplatok za poskytnutie úveru, upomienku, ďalšiu upomienku a vedenie úverového účtu nemožno chápať ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi, na čo poukázal už napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, ale tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 18Co/109/2011. Uplatňovanie uvedených poplatkov je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

8. Pokiaľ ide o druhú zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve v čl. II., bod 2., súd prvej inštancie uviedol, že táto zmluvná podmienka bola už opakovane posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. l) OZ, keďže týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom.

9. K tretej zmluvnej podmienke uvedenej v Zmluve v čl. II., bod 4. v znení: „Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ súd uviedol, že aj táto zmluvná podmienka bola už opakovane posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná. Definícia osôb majúcich osobitný vzťah k banke je uvedená v § 35 zák. č. 483/2001 Z.z. Zároveň z ods. 1 uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka nemôže vykonávať s osobami, ktoré k nim majú osobitný vzťah obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientami. Banka je povinná pred uzavretím a vykonaním takéhoto obchodu preveriť, či osoba, s ktorou takýto obchod vykonáva k nim nemá osobitný vzťah a táto osoba je povinná poskytnúť banke pravdivé informácie. Banka je povinná pravdivosť poskytnutých údajov písomne zabezpečiť v zmluve o nimi poskytnutej záruke alebo vklade sankciou neplatnosti uzavretia tejto zmluvy a v zmluve o úvere sankciou okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu,

keď sa banka alebo pobočka zahraničnej banky dozvedela o nepravdivosti týchto údajov. Súd prvej inštalácie sa stotožnil s argumentáciou žalobcu o neprijateľnosti uvedeného zmluvného dojednania, ktoré umožňuje banke kedykoľvek vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade zistenia nepravdivosti údajov o existencii osobitného vzťahu k banke. Uvedené zmluvné dojednanie však odporuje zákonnej úprave § 35 ods. 1 zákona o bankách, v zmysle ktorého banka, resp. pobočka zahraničnej banky nemôže s takýmito osobami uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientami. Uvedené zmluvné dojednanie však umožňuje banke v prípade zistenia existencie osobitného vzťahu klienta k bankovému subjektu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úverového vzťahu, teda nie len toho rizikového. Zároveň v uvedenom zmluvnom dojednaní absentuje akékoľvek vysvetlenie pojmu osobitného vzťahu, z ktorého by bolo zrejmé aj z perspektívy priemerného spotrebiteľa, čo uvedený pojem znamená minimálne odkazom na konkrétne zákonné ustanovenie zákona o bankách, ktoré uvedený pojem upravuje.

10. K štvrtej zmluvnej podmienke uvedenej v Zmluve v čl. II., bod 5. súd uviedol, že táto zmluvná podmienka bola už opakovane posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná, keďže žalobca ako spotrebiteľ nemal vôľu, ale ani možnosť si rozhodcovskú doložku dojednať individuálne. Ak má byť rozhodcovská doložka právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán.

11. Pokiaľ ide o piatu zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve v čl. II., bod 6. prvoinštančný súd uviedol, že táto zmluvná podmienka bola už opakovane posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná z dôvodu, že písomnú dohodu o zrážkach zo mzdy ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzatvára veriteľ s dlžníkom a pre túto dohodu platia takisto všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch v zmysle ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obsahom dohody je súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali veriteľovi. Zákon pritom výslovne ustanovuje, že dohodnuté zrážky nesmú svojou výškou presahovať výšku zrážok, aké sú prípustné pri výkone rozhodnutia (exekúcie). Dohoda, teda okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy musí obsahovať aj označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere však vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje iba označenie veriteľa, dlžníka a pohľadávky, avšak neobsahuje ďalšiu podstatnú náležitosť zmluvy a to označenie platiteľa mzdy a výšku dohodnutých zrážok. Súd tiež konštatoval absenciu obligatórnej náležitosti takejto dohody, a to označenie platiteľa mzdy a dohodnutej výšky zrážok zo mzdy. Uviedol, že žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť odmietnuť zabezpečovací prostriedok poskytnutého úveru, keďže predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárový typ zmluvy, ktorý v bode 8 čl. I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere vnútil žalobcovi uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy a to spôsobom, že prejav vôle žalobcu ako zmluvnej strany k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy ako ďalšej zmluvy sa nevyžadoval.

12. Záverom súd prvej inštalácie zdôraznil, že vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je viazané zákonom iba na čas prípadného trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/320/2016 zo dňa 24.11.2015).

13. O trovách konania rozhodol súd prvej inštalácie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a keďže v danom prípade nezistil žiadne okolnosti, ktoré by svojou intenzitou odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, a zároveň takéto skutočnosti netvrdila ani jedna zo strán sporu, o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu v spore.

14. Proti výroku III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

15. Žalovaný namietal, že súd prvej inštalácie v odôvodnení rozsudku síce poukázal na ust. § 35 zákona o bankách, avšak iba na jeho časť a nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že sporná zmluvná podmienka predstavuje zákonnú povinnosť banky podľa § 35 ods. 1 a § 35 ods. 4 zákona o bankách, nakoľko povinné zosplatnenie úveru pri osobe s osobitným vzťahom k banke stanovuje priamo zákon o bankách. Nejde o možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ako to nesprávne uvádza súd prvej inštalácie.

16. Súd prvej inštalácie sa nevysporiadal s tým, že bez potvrdenia zo strany klienta banka nemá ako overiť, či klient nemá osobný vzťah k banke, keďže nevedie žiadne evidencie o osobách zastávajúcich

vedúce pozície v iných bankách. Povinnosť predchádzať konfliktu záujmov vyplýva z hrozby obrovských škôd, ktoré by klientom banky mohli vzniknúť, ak by túto povinnosť zanedbala. Záver súdu, že odkaz na § 35 ods. 4 zákona o bankách nepostačuje je absurdný, keďže už zo znenia zmluvnej podmienky vyplýva, čo je obsahom tohto ustanovenia.

17. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok SD EÚ C-92/11, RWE Vertrieb, zo dňa 21.03.2013, v zmysle ktorého ustanoveniam smernice 93/13 nepodliehajú zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany dohodli. (obdobne rozsudok C-34/13, Kušaniová v. SMART CAPITAL, a.s. zo dňa 10.09.2014)

18. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd predstavuje najmä právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, zákaz prekvapivých rozhodnutí ako aj zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, ako aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia.

19. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne v časti vo vzťahu k výroku III., resp. navrhol, aby ho odvolací súd v napadnutom rozsahu v zmysle ustanovenia § 389 CSP ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca, ktorý uviedol, že napadnuté zmluvné dojednanie je formulované rozsiahlo a vzťahuje sa na situáciu, ktorá sa vôbec netýka povinnosti splácať úver riadne a včas. Napadnuté ustanovenie je neurčité, pretože spotrebiteľ ako práva neznalý subjekt bez reálneho oboznámenia a poučenia zo strany dodávateľa nedokázal posúdiť a vyhodnotiť svoj prípadný osobitný vzťah k banke, ako ani rozsah a výpočet subjektov, ktoré nimi sú, pričom hoci aj nedbanlivé prehlásenie je späté so sankciou okamžitého zosplatnenia úveru. Súdny dvor EÚ vo veci C-66/19 rozhodol, že ak smernica v oblasti ochrany spotrebiteľa stanovuje povinnosť predajcu alebo dodávateľa oboznámiť spotrebiteľa s obsahom ponúknutého zmluvného záväzku, ktorého určité informácie sú určené záväznými právnymi predpismi členského štátu, je nevyhnutné, aby tento predajca alebo dodávateľ oboznámil uvedeného spotrebiteľa s obsahom predmetných ustanovení (viď rozsudok z 26. apríla 2012, Intel, C-472/10, EU:C:2012:242, bod 29). Podľa citovanej zmluvnej podmienky by spotrebiteľ mal „z hlavy“ ovládať zákon o bankách v časti upravujúcej osobitný vzťah k banke. Podstatné a rozhodujúce pri danej zmluvnej podmienke je, že je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. V danej súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/6/2025 zo dňa 10.06.2025, sp. zn. 11CoCsp/27/2024 z 26.3.2025, sp. zn. 6CoCsp/16/2024 z 19.09.2024, sp. zn. 13CoCsp/17/2023 zo dňa 04.04.2024. Poukázal tiež na závery Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 24.01.2017. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

21. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na svojich argumentoch vyjadrených v odvolaní. Na doplnenie poukázal na to, že sa žalobca domáha určenia neprijateľnosti podmienky po 11 rokoch. Poukázal tiež na zásadu, podľa ktorej neznalosť zákona neospravedľuje, pričom zmluva obsahuje odkaz na § 35 ods. 4 a žalobca vyhlásil a potvrdil podpisom, že si Zmluvu prečítal a jej obsahu porozumel a súhlasí ňou. Napokon poukázal na to, že žalobca si uplatňuje náhradu trov konania v rozpore s vyhláškou č. 655/2004 Z. z.

22. Žalobca v odvolacej duplike zotrval na svojich tvrdeniach a k argumentácii doplnil citácie z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/25/2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/27/2024 z 26.03.2025, rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/111/2022 z 23.01.2023, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/17/2023 zo 04.04.2024, a rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp/63/2023 zo 17.09.2024 vydaného priamo vo vzťahu k žalovanému.

23. Ďalšie vyjadrenia stranami sporu v odvolacom konaní podané neboli.

24. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

25. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte nesprávnych skutkových zistení, nesprávneho právneho posúdenia veci a inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd skúmal, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS/78/05).

26. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd uvádza, že preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore nezaťažil svoje konanie vytykanou vadou; z odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k odvolaním napadnutej zmluvnej podmienke sú zrejmé skutkové a právne závery súdu prvej inštancie uvedené v bode 47. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto smere dostatočne odôvodnené a preskúmateľné, preto odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP nebol uplatnený dôvodne. Z obsahu tejto časti odôvodnenia je bezpochyby možné zistiť aké skutkové okolnosti (obsah zmluvy) boli východiskom úvah súdu vo vzťahu k tejto časti žalobného petitu, aj to, ako ich právne posúdil. S ohľadom na početnosť súdnych rozhodnutí zaoberajúcich sa totožnou alebo obdobnou zmluvnou podmienkou, a to aj priamo v sporoch žalovaného, je možné aj relatívne stručné odôvodnenie považovať z hľadiska jeho rozsah a obsahu za akceptovateľné. Skutočnosť, že sa žalobca s odôvodnením uznesenia nestotožňuje, nezakladá dôvodnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, nie je porušením jeho práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010zo dňa 23.11.2010, kde sa uvádza: „Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS/252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I.ÚS/50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I.ÚS/97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II.ÚS/3/97, II.ÚS/251/03)“.

27. K námietke inej vady ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd poznamenáva, že tento odvolací dôvod dopadá na také pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod zostávajúce odvolacie dôvody. Takéto pochybenia sa stávajú relevantnými až za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Táto odvolacia námietka naplnená nebola, keďže po preskúmaní celého konania pred súdom prvej inštancie nebola odvolacím súdom zistená iná vada v konaní, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ani z obsahu odvolania nevyplynuli žiadne konkrétne tvrdenia žalovaného ohľadne iných väd v postupe súdu prvej inštancie.

28. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 CSP písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uvádza, že dokazovanie je procesný postup založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Z obsahu odvolania žalovaného nevyplývajú žiadne konkrétne skutkové závery súdu, ktoré by žalovaný spochybňoval, ani konkrétne označenie dôkazov, ktoré mal súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotiť a tak dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ani odvolací súd žiadne takéto pochybenia súdu prvej inštancie nezistil, preto konštatuje, že ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

29. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

30. Cieľom spotrebiteľského práva je zvýšená ochrana slabšej strany záväzkového vzťahu, ktorou je nepochybne spotrebiteľ, pričom východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na všetky podmienky, za ktorých dochádza ku vzniku záväzkovo-právneho vzťahu, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa a tiež so zreteľom na to, že dodávateľ má možnosť jednostranne stanoviť zmluvné podmienky, čo aj v reálnom živote uskutočňuje, a to prostredníctvom formulárových zmlúv.

31. Odvolací súd zdôrazňuje, že za neprijateľné zmluvné podmienky je potrebné považovať také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Jedná sa o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné a hrubo poškodzujúce spotrebiteľa. Od dodávateľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v značne silnejšom postavení ako spotrebiteľ, sa vyžaduje, aby k tvorbe zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách pristupoval v súlade s dobrými mravmi.

32. Čo sa týka odvolania žalovaného vo vzťahu k výroku III. napadnutého rozsudku v znení: Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ Reg. číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 03.03.2014 v čl. II., bod 2. v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., pre poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“ odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v prejednávacom prípade zistil skutkový stav v potrebnom rozsahu a na základe vykonaného dokazovania dospel aj k správnym právnym záverom. Svoje rozhodnutie dostatočne zdôvodnil a odvolací súd sa obsahom odôvodnenia v plnej miere stotožňuje.

33. Len na doplnenie odvolací súd dodáva, že podľa ustálenej právnej praxe súdy členských štátov môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C-237/02, Freiburger Kommunalbauten, cit.: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu.

34. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdneho dvora vo veci C-618/10).

35. Podstata neprijateľnosti odvolaním napadnutej zmluvnej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto podstatné skutočnosti neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke, a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy, neznamená, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (Pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024).

36. Zmluvná podmienka odporuje aj ustanoveniu § 35 ods. 1 Zákona o bankách, podľa ktorého banka nemôže s osobami, ktoré majú osobitný vzťah k banke uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Podstata neprijateľnosti namietanej zmluvnej podmienky spočíva v danom prípade v spôsobe formulácie predmetnej zmluvnej podmienky, ktorá nie je dostatočne určitá a zrozumiteľná, pokiaľ ide o rozsah jej následkov. Z jej jazykového znenia nevyplýva jednoznačne, že sankcia okamžitej splatnosti sa viaže výlučne na konkrétny úverový vzťah založený predmetnou zmluvou, v rámci ktorého bolo vyhlásenie spotrebiteľa poskytnuté, a ktorý je možné vnímať ako rizikový. Naopak, formulácia použitá dodávateľom objektívne pripúšťa aj výklad, že dôsledkom nepravdivosti vyhlásenia môže byť zosplatenie akéhokoľvek úverového záväzku spotrebiteľa voči banke. Takto formulovaná zmluvná podmienka prekračuje rámec zákonného oprávnenia banky a zároveň vystavuje spotrebiteľa právnej neistote ohľadom rozsahu jeho povinností a možných následkov porušenia zmluvy. Uvedená neurčitosť a potenciálne rozšírenie nepriaznivých následkov nad rámec zákona zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

37. Odvolací súd sa zároveň zaoberal námietkou žalovaného, podľa ktorej zmluvná podmienka spĺňa požiadavku určitého a zrozumiteľného vymedzenia povinností spotrebiteľa už tým, že odkazuje na ustanovenie § 35 ods. 4 zákona o bankách, pričom je potrebné zohľadniť aj zásadu, že neznalosť zákona neospravedlňuje. S touto námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Samotný odkaz na zákonné ustanovenie bez jeho bližšieho obsahového priblíženia nemožno v spotrebiteľských vzťahoch považovať za dostatočný prostriedok na zabezpečenie zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky. Ustanovenie § 35 ods. 4 zákona o bankách obsahuje komplexnú a pre priemerného spotrebiteľa nie zrejmu definíciu okruhu osôb s osobitným vzťahom k banke, zahŕňajúcu viaceré kategórie subjektov, ich funkčné postavenie, ako aj vzťahy prostredníctvom iných osôb. Takto formulovaná právna úprava si vyžaduje odborné právne porozumenie a nemožno od spotrebiteľa spravodlivo očakávať, že jej obsah pozná. Ak zmluvná podmienka ukladá spotrebiteľovi povinnosť deklarovať určitú skutočnosť, pričom s jej nepravdivosťou spája závažný právny následok v podobe okamžitej splatnosti úveru, je nevyhnutné, aby obsah tejto povinnosti bol v zmluve vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne, a to bez potreby vyhľadávania a interpretácie právnych predpisov. V posudzovanom prípade zmluvná podmienka takúto požiadavku nespĺňa, keďže spotrebiteľa odkazuje na zákonné ustanovenie bez toho, aby mu poskytla aspoň základné vysvetlenie jeho obsahu a rozsahu. Tým je spotrebiteľ vystavený situácii právnej neistoty, v ktorej nemôže s dostatočnou mierou istoty posúdiť, či jeho vyhlásenie zodpovedá skutočnosti a aké dôsledky z toho pre neho vyplývajú.

38. Pokiaľ ide o uplatnenie zásady ignorantia iuris non excusat, táto vo všeobecnosti platná zásada bola v prípade spotrebiteľských vzťahov v judikatúre modifikovaná. Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 6Cdo/1/2017 uviedol, že „princíp vigilantibus iura scripta sunt v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa“. V rozhodnutí sp. zn. 6MCdo/9/2012 zo 16.01.2013 najvyšší súd uviedol, že kým rešpektovanie princípu neznalosť zákona neospravedlňuje v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu preto nemôže byť na ujmu. Na obidve citované rozhodnutia najvyššieho súdu odkazuje vo svojej judikatúre aj ústavný súd (napr. uznesenie sp. zn. I.ÚS/68/2916; uznesenie sp. zn. I. ÚS 413/2015).

39. Je potrebné tiež uviesť, že obdobná zmluvná podmienka, akú za neprijateľnú určil súd prvej inštancie v bode III. výroku rozsudku, už bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/25/2024 zo dňa 02.07.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/27/2024 zo dňa 26.03.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/69/2024 zo dňa 08.01.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/6/2025 zo dňa 10.06.2025, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/184/2024 zo dňa 01.04.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/14/2025 zo dňa 23.09.2025, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 12Csp/79/2024 zo dňa 17.03.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/20/2025 zo dňa 14.10.2025.

40. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd v pripomína, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo strany sporu na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS/252/2004, I.ÚS/50/2004, II.ÚS/3/1997, II.ÚS/251/2003).

41. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku III., ako aj v súvisiacom výroku VI. o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

42. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

43. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).